

Κυριακή 14η Δεκεμβρίου 2025

Κυριακή ΙΑ΄ Λουκᾶ.

(Λκ. 14, 16 – 24, Μτθ. 22, 14).

«ἐκάλεσε πολλούς» (Λκ. 14, 16).

Ἡ σημερινή Κυριακή ὀνομάζεται «Κυριακή τοῦ Μεγάλου Δείπνου», διότι στήν εὐαγγελική περικοπή ἀκούσαμε τήν παραβολή πού εἶπε ὁ Χριστός, προκειμένου νά παρουσιάσει τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς μία εὐωχία. Σ' αὐτήν ὁ οἰκοδεσπότης Θεός προσκαλεῖ τούς ἀνθρώπους νά παρακαθίσουν μαζί Του καί νά χαροῦν σ' αὐτό τό γαμήλιο γλέντι τῆς ἔνωσής τους μέ τόν Θεό. Βλέπουμε, ὅμως, ὅτι δέν εἶναι πρόθυμοι ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι νά ἀνταποκριθοῦν στήν τιμή πού τούς γίνεται. Μέ ἀνόητες καί φρικτές δικαιολογίες ἀποφεύγουν τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Προτιμοῦν νά χορτάσουν στά δικά τους εὐτελῆ δεῖπνα, τά γεμάτα σκουπίδια καί δηλητήρια, παρά νά

ἀπολαύσουν τή φιλοξενία τοῦ Δημιουργοῦ, πού τούς χορταίνει μέ τό μάννα καί τήν ἀμβροσία τῆς θεϊκῆς ἀγάπης καί δόξας.

«Ἐκάλεσε πολλούς» μᾶς λέγει ὁ Χριστός στήν παραβολή, ἀναφερόμενος στόν Θεό Πατέρα Του. Ὁ Θεός «ἐκάλεσε πολλούς» πρῶτον, ἐπειδὴ εἶναι ἀπερινόητα πλούσιος καί δεύτερον, ἐπειδὴ εἶναι ἄνευ ὁρίων φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἰησοῦς κατ' ἀρχήν ἀναφέρει αὐτή τή χαρακτηριστική λεπτομέρεια μέ τή φράση «ἐκάλεσε πολλούς», διότι θέλει νά διδάξει στούς ἀκροατές Του ὅτι τό κάλεσμα προέρχεται ἀπό ἓνα πρόσωπο πού ἔχει τή δυνατότητα νά φιλοξενήσῃ πολλούς. Ἡ Πρόσκληση ἀπευθύνεται σέ πολλούς, ἐπειδὴ Αὐτός πού προσκαλεῖ ἔχει τά μέσα καί τόν πλοῦτο νά χορτάσῃ τούς προσκεκλημένους Του. Ὅταν κάποιος εἶναι φτωχός, δέν μπορεῖ νά παραθέσῃ φαγητό σέ πολλούς προσκεκλημένους. Μόνον αὐτός πού ἔχει τά ἀπαραίτητα ἀγαθὰ σέ ἀφθονία, μπορεῖ νά τά μοιράσῃ ἀπλόχερα σέ πολλούς συνδαιτυμόνες. Τό «πολλούς», μάλι-

στα, στή σημερινή παραβολή σημαίνει «ἀμέτρητους». Ὁ Θεός εἶναι πλούσιος πέρα ἀπό κάθε μέτρο καί ἔχει τή δύναμη καί τή θέληση νά προσκαλεῖ ἀμέτρητους ἀνθρώπους στή χαρά τοῦ Δείπνου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ὁ πλοῦτος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μόνον ὑλικός. Αὐτό εἶναι αὐτονόητο, ἀφοῦ εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης ὅλου τοῦ σύμπαντος. Ὁ Θεός εἶναι ἄπειρα πλούσιος πνευματικά. Εἶναι πλούσιος «ἐν ἐλέει», πλούσιος στή δύναμη, στήν ἀγάπη, στή δόξα, στή χαρά, στή γνώση, πλούσιος στήν ἄκτιστη χάρη, πλούσιος σέ κάθε διάσταση πληρότητας πού μπορεῖ νά συλλάβει ὁ νοῦς. Ὁ πλούσιος Θεός δέν ταΐζει τοὺς προσκεκλημένους Του μέ ὑλικές τροφές. Τοὺς τρέφει μέ τήν αἰωνίζουσα τροφή, πού ὑπερβαίνει κάθε ὑλική ἀπόλαυση. Ἡ τροφή πού δίνει ὁ Θεός σέ ὅσους δέχονται νά παρακαθίσουν στό Δεῖπνο τῆς Βασιλείας Του εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός Του. Τόν ἑαυτό Του προσφέρει ὁ Θεός σέ ὅποιον Τόν ἀγαπάει καί πεινάει καί διψάει γιά Ἐκεῖνον. Ὁ Θεός εἶναι πού προσφέρει τό

Δείπνο καί προσφέρεται μέσα σ' αὐτό τό Δείπνο. Αὐτός ἐτοιμάζει τή θυσία καί προσφέρεται σάν θυσιασμένο σφάγιο σέ ὅσους θέλουν νά ἐνωθοῦν μαζί Του. Προσφέρει τόν ἑαυτό Του, γι' αὐτό ὁ θησαυρός Του εἶναι ἀδαπάνητος. Προσκαλεῖ πολλούς, διότι ὁ Ἰδιος εἶναι ἀτελείωτος. Ἐνῶ ἐπιθυμεῖ ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα καί ὅλα τά κτίσματα νά κοινωνήσουν μέ τή Θεότητά Του, καί πάλι δέν μειώνεται, ἔστω καί ἐλάχιστα, ὁ πλοῦτος του. Ὁ πλοῦτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεξάντλητος, γι' αὐτό μπορεῖ καί θέλει νά φιλοξενήσῃ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα στήν Οὐράνια Πολιτεία καί στό γλέντι τοῦ Παραδείσου. Γίνεται σπάταλος στίς παροχές Του, διότι τά ἀγαθὰ πού χαρίζει δέν πρόκειται νά τελειώσουν ποτέ. Ἕνας τόσο πλούσιος οἰκοδεσπότης δίνει στόν καθένα ὅ,τι πιο πολύτιμο τοῦ χρειάζεται. Γεμίζει τόν καθένα μέ τά δῶρα πού τοῦ ταιριάζουν, πού τόν δικαιώνουν καί τόν δοξάζουν περισσότερο. Γεμίζει τόν καθένα μέ τά δῶρα πού ἀντέχει νά σηκώσει καί νά ἀπολαύσει. Τό Δείπνο τῆς Βα-

σιλείας τῶν Οὐρανῶν εἶναι μία εὐωχία πέρα ἀπό κάθε ἀνθρώπινη διανόηση, διότι εἶναι ὁ χορτασμός τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερον, ὁ Θεός «ἐκάλεσε πολλούς» στό Δεῖπνο τῆς λύτρωσης, διότι «θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι». Ὁ Θεός δέν προσωποληπτεῖ. Δέ χωρίζει τά παιδιά Του σέ κατηγορίες. Ἀπλώνει τήν ἀγάπη Του σέ κάθε ὑπαρξη. Χαίρεται νά κοινωνεῖ μέ ὅλα τά πρόσωπα πού βρίσκονται κάτω ἀπό τό βλέμμα Του. Καλεῖ τούς πάντες μέ ἀπέραντη φιλάνθρωπία νά τρέξουν στήν ἀστείρευτη ἀγάπη Του, νά κουρνιασουν στή ζεστή ἀγκαλιά Του, νά γεμίσουν χαρά καί εὐδαιμονία ἀπό τό ὑπέρκαλο κάλλος Του. Ἡ πρόσκληση τοῦ Θεοῦ εἶναι ταυτόχρονα προσωπική καί πανανθρώπινη. Ἀπευθύνεται μοναδικά στό κάθε πρόσωπο, ἀλλά ἀπευθύνεται καί σέ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Χωρίς σύνορα, χωρίς διακρίσεις, χωρίς εὔνοιες καί ἀποκλεισμούς καλεῖ τούς πάντες «μετά φόβου, πίστεως καί ἀγάπης» νά

προσέλθουν καί νά τραφοῦν ἀπό τό πανάχραντο Σῶμα καί ἀπό τό ζωοφόρο Αἷμα Του. Κανείς δέν ἔχει τόσο πλατύ ἄνοιγμα γιά τήν ἀνθρωπότητα ὅσο ἀνοίγει ὁ Θεός τήν ἀγάπη Του, γιά νά μᾶς βάλει μέσα σ' αὐτή. Κανείς δέν γκρεμίζει τά σύνορα καί δέν κτίζει τόσες γέφυρες ὅσο τό κάνει ὁ Οὐράνιος Πατέρας μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία, σάν ζωντανό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καλεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους στήν πραγματικότητα τῆς κοινῆς τράπεζας. Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως τό λέει τό ὄνομά της, ἐκ – καλεῖ, δηλαδή προσκαλεῖ, μαγνητίζει καί σαγηνεύει κάθε ἄνθρωπο στή σωτηρία. Στρώνει τό τραπέζι τοῦ Θεοῦ γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Πρῶτα φωνάζει τούς πιστούς καί, ὅταν αὐτοί δέν ἀνταποκριθοῦν, φωνάζει τούς πάντες νά γίνουν πιστοί, γιά νά ἀπολαύσουν «τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως». Αὐτό τό μυστήριο τῆς πίστεως εἶναι τό σιτευτό σφάγιο, ὁ κατακομματιασμένος Ἀμνός, πού πάνω Του σηκώνει ὅλη τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου.

Στό Δείπνο Του ὁ Θεός «ἐκάλεσε πολλούς» καί συνεχίζει νά καλεῖ τοὺς πάντες, γιὰ νά τοὺς δώσει τὸν πλοῦτο Του, γιὰ νά τοὺς βαπτίσει σέ μία εὐλογημένη ἐνότητα, γιὰ νά τοὺς συμπτύξει σέ μία μεγάλη καί ὡραία χαρούμενη παρέα. Σ' αὐτή τήν παρέα τῶν ἁγίων, τῶν δικαίων καί τῶν δοξασμένων ἅς προστρέξουμε ὅλοι μέ τή συμμετοχή μας στή Θεία Εὐχαριστία, γιὰ νά χαιρόμαστε ἀπό τώρα, ὅπως πρόκειται νά χαροῦμε γιὰ πάντα στήν Οὐράνια εὐωχία τῆς Θείας Βασιλείας. Ἀμήν.